

sig om, er ikke en juridisk Ret, som de nordslesvigske Sogne have til at faa denne Jordebogsafgift strøget, men det er, om jeg maa kalde det saa, en moralsk Ret, og en Billighedsret til at faa disse Skatter strøget, idet man her i Danmark har stillet de nordslesvigske Sogne, der bleve inkorporerede i Danmark, under uheldigere Vilkaar, end Prøjsen har stillet de Dele af Slesvig, der bleve inkorporerede i dette Land. Jeg vil ligesaa lidt nu som den Gang urgere, at man i Danmark gjorde forsættelig Uret mod disse nordslesvigske Sogne, men jeg vil tillade mig at udtale, og jeg tror, det vil finde almindelig Billigelse, at man den Gang saa en Smule fejl paa Sagen og gik ud fra, at de Byrder, Sognene den Gang bare, skulde de beholde, ligesom man Syd for Grænsen skulde bære de samme Byrder, som Jordejerne der bare. Endvidere gik man ud fra, at disse Afgifter, som samlede under Benævnelsen: Jordebogsafgifter, vare af ren privatretlig Natur, og der tror jeg, at man, efter at Rigsretsdommen i Leipzig er falden, med Bestemmede tør sige, at dette Udgangspunkt var fejlagtigt, for det er derigennem vist, at selv om mulig en Del af denne Jordebogsafgift kunde stamme fra privatretlig Side, gælder det ikke om hele Afgiften, men Skatterne ere i Tiden filtrerede saaledes sammen, at man har ondt ved at skille disse to Dele ad. Hvis man den Gang i Danmark havde erkendt dem for Skatter, tror jeg ogsaa, man vilde have strøget dem, man maatte jo ogsaa have ladet dem influere paa Valgretten for de ubemidlede Vælgere til Landstinget, hvilket man ikke har gjort. Jeg anbefaler altsaa denne Sag til det høje Tings Velvillie som en Retfærdigheds- og Billighedshandling over for dem af vore Brødre fra Slesvig, der forblev under Danmark.

Finansministeren (Scharling): Jeg har tilladt mig at stille to Ændringsforslag. Det ene har den ærede Ordfører allerede omtalt. Det er fremkaldt ved en Udtalelse, som faldt under Sagens 2den Behandling, og jeg tror, det fjerner en mulig Misforstaaelse. — Det første Forslag gaar ud paa, at der i Lovens § 6 blandt de der nævnte Bygninger og Ejendomme, der fritages for Ejendomsskyld, ogsaa skulde nævnes Bygninger, der ejes af Kommuner, for saa vidt de ikke ere beregnede paa at give nogen Indtægt. Det forekommer mig i saa Tilfælde at være ubilligt at kræve en Skat af saadanne Bygninger, som benyttes til kommunale Formaal og ikke give

Kommunerne Indtægt. Jeg tillader mig derfor at anbefale disse to Forslag til det høje Ting.

Jeg har ikke noget imod de af det ærede Flertal stillede Ændringsforslag, jeg anser dem tværtimod for hensigtsmæssige. Det, der har mest reel Betydning, er Ændringsforslag Nr. 2 om Nedsættelse af Ejendomsskylden paa Bornholm. Jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling, at det forekom mig, der var Grund til at vise en saadan Imødekommen over for Bornholm og at give en Lempelse, som kunde svare til den Lempelse, der hidtil har været i de bestaaende Skatter. Det forekommer mig, at dette Forslag vistnok omtrent rammer det rette. Den ærede Landstingsmand for Bornholm (Kofoed) paaviste nu, at det derefter dog vilde blive en lille Forhøjelse af Skatten i Stedet for en Nedgang. Jeg skal dertil kun bemærke, at det jo er den uundgaaelige Følge af en Skattereform, der gaar ud paa at fritage de hidtil for stærkt bebyrdede Ejendomme for en Del af deres Skat, at der lægges noget over paa andre, som hidtil have været gunstigere stillede. Det samme Fænomen vil ogsaa kunne paapeges enkeltvis paa nogle andre Steder i Landet. Her falder det kun noget mere i Øjnene, fordi det her er en samlet Landsdel, der har haft en begunstiget Stilling, saa at en hel Del Ejendomsbesiddere paa det Sted rammes paa en Gang, men som den ærede Landstingsmand udtalte, er det jo ikke nogen betydelig Byrde, der derved bliver paalagt de paagældende.

Over for det af de ærede Landstingsmænd stillede Ændringsforslag vedrørende de slesvigske Sogne skal jeg bemærke, at det vistnok vilde være mindre heldigt at indføre den der foreslaaede Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag. Folketinget har henvist et Andragende om denne Sag til Finansministerens Undersøgelse, og denne Undersøgelse er i Gang, men ikke tilendebragt. Jeg har under Behandlingen af det paagældende Andragende i Folketinget udtalt noget lignende som det, der udtaltes af Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne, (de Steensen-Leth) at det Princip, hvorefter man i 1867 gik frem, forekommer mig noget omtvisteligt, dette at lade vedkommende beholde de hidtidige Skatter i det daværende Omfang i Stedet for at afløse dem med de almindelige Skatter i Kongeriget. Imidlertid er dette nu sket ved en særlig Lov og paa Grund af særlige Undersøgelser, som tilmed ere af en kompliceret Beskaffenhed og neppe